

urikust ðhtani, ja kassitut sõmist, peålegi
teigewähheima elstusse pârrast kohhe ta pe-
sis mind armotumal wîsil. Kûl ma seâlt
hea melega olleksut omma male taggasi läi-
nud, agga ma partsin ikka. Sel Jumkru
ölli üks wâgga kallis tâkk hobbune, selle ma
piddin tassuma. Ühhel ðhtal ma wiñi tedda
hâllikalle joma, hobbune haffas hullama
ja tallas mo jalla peâle, ma hirmutasin
tedda wâhhe, agga ta peâsis minno käest
ârra, haffas jooksma, se-utas peitse raud-
ahhelasse omma Falga, luekus ja murdis
jalga. Jumkur nâggi sedda, pelsis mind
hirmsaste, ja temmal olli nenda pahha meel,
et ta mind ühhe Wenne Peâlkulle kes se-
âl Moisas Talvel Rorteris olli, ârra-
mûüs. Tübjalt ma waitlesut, ja pannin
wasto, ûtlesin, et ma hopis teisel maal
pâtris ollin, ei aitand, se Peâlk ei molst-
qud meie kele, ja uskus selle Jumkro Jannad
eniam. Kerwade pole sai se Peâlk wâe
peâlt

peâlt labfi: temmal olli Faugel wenne, ma
sees üks Mois, senna läks tenima ellama, ja
wîis mind kasa. Nûud ma ollin liggi kolm
sadda pennikoorma omma Maalt ârra, at-
ma wôera Kohwa hulkas. Wâhhe ha-
malt ma ðppisin kûl nende kele, agga siisfi
ep olnud ellarvat hing, kes minnoga tut-
tarv olleks olnud. Lapse pôlwes ollin ma
fauniste jo ðppind ramato luggema, agga
seâl ma ei saand ennam meie kele ramato
nâhha; mis ma weel wâhhe Jummalast
ja temma sannast ollin ðppind tundma, un-
nustasin ma seâl hopis. Teine rahwas,
teine UKE, teised kõmed teine Jummalala
Tenistus. Oh kui wâgga ma siis iggatse-
sin omma Male taggasi!

Kümine aastad läksid nenda mõda! ma
ollin mihheks sanud, iggatsesin nûud ta
Jummalala sannale sada, agga seâl se ei
laidn korda. Siis se juhtus et minno
)(5 . Het-